

Art. 13. Koszty zarządu Skarbu Narodowego ponosi Skarb Państwa.

Art. 14. Sprawozdania ze swych czynności, w szczególności zaś ze stanu zapasu kruszcu, Komisja Skarbu Narodowego ogłasza conajmniej dwa razy na rok. W sprawozdaniach tych winna być wykazana ilość czystego złota i srebra w kilogramach, wartość podług ceny rynkowej w dniu sprawozdania oraz wartość według równi monetarnej, którą określa się na podstawie art. 5 ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 7 grudnia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 19, poz. 56). W sprawozdaniu winna być podana także ogólna suma zobowiązań Skarbu, wydanych z tytułu nabycia i przejmowania złota i srebra dla Skarbu Narodowego. Niezależnie od wymienionych wyżej sprawozdań Komisja Skarbu Narodowego winna ogłaszać pod bilansami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dane o ilości i wartości kruszców, stanowiących własność Skarbu Narodowego.

Art. 15. Z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc dekret z dnia 29 stycznia 1919 r. o Skarbie Narodowym, powstałym z ofiar prywatnych (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 129).

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

693.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 31 października 1921 r.

w przedmiocie zmiany w przepisach prawnych o organizacji władz administracyjnych I instancji, obowiązujących na obszarze województwa: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 roku (Dz. U. R. P. № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązująca:

a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instan-

- cji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 72, poz. 426),
- b) rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 9), poz. 489) łącznie ze sprostowaniem z dnia 5 grudnia 1919 r. do tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. № 92, poz. 502).
- c) rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r., określającego zasady zespolenia urzędów i organów powiatowej administracji państwowej (Dz. U. R. P. № 90, poz. 488) z wyjątkiem przepisów przejściowych, zawartych w artykułach 6 — 9 włącznie tego rozporządzenia.

§ 2. Dotychczasowy podział administracyjny na powiaty, przeprowadzony z uwzględnieniem rozporządzeń i zarządzeń b. Komisarza generalnego ziem wschodnich, względnie b. Komisarza naczelnego ziem Wołynia i frontu podolskiego tudzież b. Szefa zarządu terenów przyfrontowych i etapowych zostaje utrzymany.

§ 3. Postępowanie administracyjno-karne odbywa się na mocy przepisów zawartych w rozporządzeniach Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. o wyznaczeniu kar i o postępowaniu administracyjno-karnem (Dz. Urz. z. t. p. i e. № 4, poz. 30 i 31).

§ 4. Urzędy rejonowe, powołane do życia artykułem 8 rozporządzenia Komisarza generalnego ziem wschodnich z dnia 5 listopada 1919 r. (Dz. U. z. c. z. w. № 28, poz. 303) ulegną stopniowej likwidacji w drodze zarządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie sprzeczne, lub niezgodne z niem rozporządzenia, obowiązujące na obszarach, określonych w § 1, a w szczególności traci moc zarządzenie Komisarza generalnego ziem wschodnich z dnia 5 listopada 1919 r. o organizacji powiatów i władz powiatowych (Dz. Urz. z. c. z. w. № 28, poz. 303) z wyjątkiem art. 8 tego rozporządzenia tudzież art. 5, który zachowuje moc obowiązującą w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Komisarza generalnego ziem wschodnich z dnia 17 października 1919 r. o organizacji powiatów i władz powiatowych (Dz. Urz. zarz. ter. przyfr. i etap. № 4, poz. 32).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz